

грѣзното писмо ѣ, весла похѣлно и мѣчнопрочетателно, коѣто истинно прихѣжда отъ бѣквенното злоначертаніе.

Оскѣнь вышеречѣиынати ѣще ѣ потребно, и зкѣстно да оумѣи ѣзѣка по когѣто писѣва товѣ посланіе, и сѣ найизрѣденъ спѣсовъ, за да йма доволно и зкѣстіе отъ Грамматическото сочинѣніе. Защо отъ несочинителній тѣ оумствокваній на посланіето, многажды сѣ случѣва велико недоумѣніе. И отъ товѣ бѣка крѣво толкованіето, отъ коѣто послѣдова воистиннѣ двоесѣмнителство. Тогѣ рѣди неотмѣнно подобѣва, на посланописателѣ да прилѣжѣва да ѣ искѣсенъ, и да йма понѣтіе добрѣ Въ Грамматическитѣ прѣвила, защо Грмматиката ѣ клѣчь на всѣчките наѣки.

За составленіето илѣ реченіето.

Послѣ оупражненіето оу правописателното прѣвило, кѣбро, составленіе ѣ, на добрѣто посланіе, добропорѣдочното реченіе илѣ произношеніе, безъ коѣто ни ѣ возмѣжно да сѣ наричѣ добропорѣдочно: Сирѣчь, предъ да сочинѣ нѣкой посланіето: подобѣва добрѣ да присмѣсла, какѣще писанно да посѣчи на ѣногѣва, коѣто писѣва: за то подобѣва внимателно да внимаваме рѣботата, и да отвѣтѣваме прилѣжно отъ всѣтѣ кѣлкетѣ продолжѣватъ зѣлѣдно посланіето, защо кѣлкетѣ побкратки и послѣдестній сѣ периодитѣ: толіко пѣдобро и по крѣсно бѣва реченіето и произношеніето: но ѣколи наслажденіето на вопрошеніето йма велико магненіе на нѣго, илѣ за политѣчнитѣ нѣгови свѣзѣтелствѣ за ѣногѣва, коѣто пріѣмка посланіето, илѣ зѣйдно за двѣте странѣ: тогѣ посланнописателѣ сѣ спростѣра пѣдолго, за да предложѣ сѣ велика теплотѣ